Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

1) Αἱ τρίχες αἱ καλύπτουσαι τὸ σῶμα τοῦ χοίρου ἔνθ' ἀν.: **2)** Αἱ σκληραὶ καὶ χονδραὶ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὡρισμένων ἀτόμων. Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Ποταμ. κ.ἀ.) : *Τί γουρ'νόμαλλα ἔχεις, μωρ' κακομοίρη μου!* Γαργαλ.

γουρουνομάννα ἡ, Κρήτ. (Ἅγιος Γεώργ. Μεραμβ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *γουρούνι* καὶ *μάννα*.
Ἡ θήλεια χοῖρος ἔνθ' ἀν.: *Σ' τὴν ὕστερη γεννιὰ ἡ γουρουνομάννα μου ἤκαμε δώδεκα γουρούνια* Κρήτ. (Ἅγιος Γεώργ.)

γουρουνόμαντρα ἡ, Χίος — *Λεξ.* Περ. Βλαστ. 286 *γουρ'νόματρα* Σῦρ.
Ἐκ τῶν οὐσ. *γουρούνι* καὶ *μάντρα*.
Ἡ μάνδρα τῶν χοίρων ἔνθ' ἀν. : *Ηὗρε μιὰ γουρουνόμαντρα κ' ἐπῆρε γουρουνόλασπη* Χίος. Συνών. εἰς λ. *γουρουνοκαλύβα*.

γουρουνομάντρι τό, *Λεξ.* Περίδ. Βλαστ. 286 Δημητρ. *γ'ρουνουμάντρ'* Μακεδ. (Κωνσταντινᾶτ.) *γουρ'νουμάντρ'* Μακεδ. (Γρεβεν.) Στερελλ. (Φθιῶτ. Φωκ.) *γουρ' νουμάδρ'* Σάμ. (Μαυρατζ.) *γου'ουνουμάδιρ'* Σαμοθρ. *γου'ουνουμάδιι* Σαμοθρ.
Ἐκ τῶν οὐσ. *γουρούνι* καὶ *μαντρί*.
Γουρουνόμαντρα, τὸ ὁπ. βλ., ἔνθ ἀν.: *Ζέχν' οὐ τόπους μέσ' 'ς τοὺ γουρ'νουμάντρ'* Στερελλ. (Φθιῶτ. Φωκ.) Συνών. εἰς λ. *γουρουνοκαλύβα*.
Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γου'ουνουμάδιρ'* Σαμοθρ. *Γουρ'νουμάντρ'* Θεσσ. (Πήλ.)

γουρουνομιτζῖνα ἡ, Πελοπν. (Ἀχαΐα).
Ἐκ τῶν οὐσ. *γουρούνι* καὶ *μιτζῖνα*.
Τὸ ἀπετριχωμένον καὶ ἄνευ λίπους δέρμα μεγάλου χοίρου, τὰ τεμάχια τοῦ ὁποίου τηγανισθέντα μετὰ λίπους ἀποτελοῦν θερμαντικὴν τροφήν.

γουρουνομούρης ἐπίθ. ἐνιαχ. *γουρ'νομούρης* Πελοπν. (Γαργαλ.) *γ'ρουνουμούρ's* Σάμ. (Μαραθόκ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *γουρούνι* καὶ *μούρη*.
Ὁ ἔχων πρόσωπον χοίρου, δυσειδὴς ἔνθ' ἀν.: *Νὰ μὶ κουρουιδεύῃ αὐτουσδὰ οὐ γ'ρουνουμούρ's* Σάμ. (Μαραθόκ.) Συνών. *γουρουνομουσούδα* **2**, *γουρουνομούσουδος*, *γουρουνομούτρης*, *γουρουνόμουτρο*, *γουρουνομούτσουνος*, *γουρουνομύτης*, *γουρουνοπρόσωπος*, *χοιρομούρης*.

γουρουνομουσούδα ἡ, ἐνιαχ. *γουρ'νομουσούδα* Κεφαλλ. (Φραγκᾶτ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *γουρούνι* καὶ *μουσούδα*.
1) Τὸ ρύγχος τοῦ χοίρου ἐνιαχ. Συνών. *γουρουνόμουτρο*. **2)** Μεταφ., ἄνθρωπος δυσειδὴς Κεφαλλ. (Φραγκᾶτ.) Συνών. εἰς λ. *γουρουνομούρης*.

γουρουνομούσουδος ἐπίθ., ἐνιαχ. *γουρ'νομούσουδος* Κεφαλλ. (Φραγκᾶτ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. *γουρουνομουσούδα*.
Ἄνθρωπος δυσειδὴς ἔνθ' ἀν. : *Τί θέλει ἀπὸ μὲ 'κεῖνος ὁ γουρουνομούσουδος;* Φραγκᾶτ. Συνών. εἰς λ. *γουρουνομούρης*.

γουρουνομούτρης ἐπίθ. Ζάκ.
Ἐκ τοῦ οὐσ. *γουρουνόμουτρο*.
Γουρουνομούρης, τὸ ὁπ. βλ., ἔνθα καὶ συνών.

γουρουνόμουτρο τό, Ἀθῆν. Ζάκ. — *Λεξ.* Περίδ. Μπριγκ. Δημητρ. *γουρ' νόμουτρου* Στερελλ. (Αἰτωλ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *γουρούνι* καὶ *μοῦτρο*.
1) Τὸ ρύγχος τοῦ χοίρου ἔνθ' ἀν. Συνών. *γουρουνομούσουδο*, *γουρουνομούτσουνο*. **2)** *Γουρουνομούρης*, τὸ ὁπ. βλ., ἔνθα καὶ συνών., Ἀθῆν. Ζάκ. — *Λεξ.* Περίδ. Μπριγκ. Δημητρ. **3)** Ὁ ἀγροῖκος Ἀθῆν. Ζάκ. Συνών. εἰς λ. *γουρουνάνθρωπος* **2**.

γουρουνομούτσουνο τό, *Λεξ.* Μπριγκ.
Ἐκ τῶν οὐσ. *γουρούνι* καὶ *μούτσουνο*. Ἡ λ. καὶ εἰς Σομ. ὑπὸ τὸν τύπ. *γουρουνομούτζουνο*.
Γουρουνόμουτρο **1**, τὸ ὁπ. βλ., ἔνθα καὶ συνών.

γουρουνομούτσουνος ἐπίθ. Ἀθῆν. *γουρ'νομούτσουνος* Πελοπν.(Βάλτ. Γαργαλ. Δίβρ. Κοντογόν. Μαργέλ. κ.ἀ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. *γουρουνομούτσουνο*.
1) *Γουρουνομούρης*, τὸ ὁπ. βλ., Ἀθῆν. Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Δίβρ. Κοντογόν. Μαργέλ. κ.ἀ.) **2)** *Γουρουνόμουτρο* **3**, τὸ ὁπ. βλ., Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Δίβρ. Μαργέλ. κ.ἀ.): *Εἶναι φτοῦνος γουρ'νομούτσουνος καὶ δὲ λογαριάζει τίποτα* Γαργαλ. Συνών. εἰς λ. *γουρουνάνθρωπος* **2**. **3)** Ὁ ἀκάθαρτος Πελοπν. (Γαργαλ. Δίβρ. Κοντογόν. κ.ἀ.) : *Ζεύει 'φτούν' ἡ γουρ'νομούτσουνη, καὶ βρωμάει 's τ' ἀσκί της* (ζεύει = ὄζει) Γαργαλ.

γουρουνόμπαλος ὁ, ἐνιαχ. *γουρουνόβαλος* Ζάκ. (Κερ. Μαχαιρᾶδ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *γουρούνι* καὶ *μπάλος*.
Ἄωρον καὶ σκληρὸν σῦκον κατάλληλον μόνον διὰ τροφὴν τῶν χοίρων ἔνθ' ἀν.: *Κείνους τοὺς γουρουνόβαλους πῆγες κ' ἔφαγες;*

γουρουνομπεζεβένης ὁ, ἐνιαχ. *γουρ'νομπεζεβένης* Πελοπν. (Δίβρ. Κερπιν. Κοντοβάζαιν.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *γουρούνι* καὶ *μπεζεβένης*.
1) Χοίρειον κρέας μαγειρευμένον Πελοπν. (Κερπιν.): *Ἔλα σπίτι, ἔχω σπουδαῖο γουρ'νομπεζεβένη. Πᾶμε νὰ φᾶμε γουρ'νομπεζεβένη.* **2)** Χυλὸς παρασκευαζόμενος μὲ ἀλεύρι, νερὸ καὶ λίπος χοίρου, ἄριστον ὡς πρωϊνὸν φαγητὸν τῶν χωρικῶν Πελοπν. (Δίβρ. Κοντοβάζαιν.) Συνών. *γουρουνοχυλός*.

γουρουνομπούμπαρο τὸ Ἤπ. (Κόνιτσ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *γουρούνι* καὶ *μπουμπάρι*.
Τὸ ζῷον Γλομερὶς τῆς οἰκογ. τῶν Μυριαπόδων (Millepedi). Συνών. εἰς λ. *γουρουνίτσα* **2**.

γουρουνόμυαλο τό, ἐνιαχ. *γουρ'νόμυαλο* Στερελλ. (Αἰτωλ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *γουρούνι* καὶ *μυαλό*.
Μυελὸς χοίρου ἔνθ' ἀν.

γουρουνομύτης ἐπίθ. Πελοπν. (Βάχλ. Βούτσ. Γορτυν.) Σῦρ. — Κ. Ἀνανιάδ., Θαλασσ. Ἐγκυκλ., 208 — *Λεξ.* Πρω. Δημητρ. *γ'ρουνομύτης* Ἤπ. (Θεσπρωτ.) *γουρ'νομύτης* Πελοπν. (Αἴγ. Γαργαλ. Γορτυν. Κοντογόν. Σουδεν. Φιγάλ.) —

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ